

し じ し Zaimki wskazujące / 指示詞

しじご しじし はな て ちてん じょうきょう
指示語または**指示詞** (demonstrative) とは、話し手のいる地点と 状 況 をもとにしてもの
 さ しめ きのう も ご とく ひき
 を指し示す機能を持つ語であり、特に代名詞や限定詞として用いられるものをいう。日本
 語の「これ」「その」や英語の *this*、*that* などは典型的な指示詞である。

	znaczenie	różnica	Przykładowe zdanie
こんな konna	Taki jak	Rzecz o której opowiadamy jest w zasięgu naszej ręki Opowiadamy o czymś co dotyczy nas, naszych wypowiedzi Bezpośrednio łączy się z rzeczownikiem	こんな 面白いことはない。 Nie ma nic ciekawszego od tego . (w domyśle: od tego co polecam, o czym mówisz)
そんな sonna		Rzecz o której opowiadamy jest w zasięgu ręki naszego rozmówcy Odnosi się do czegoś co dotyczy rozmówcy Nawiązujemy do czegoś co powiedział rozmówca Bezpośrednio łączy się z rzeczownikiem	そんな ことをしません。 Nie zrobię takiej rzecz. (w domyśle: takiej o jakiej mówisz, jaką chcesz żebym zrobił/a)
あんな anna		Rzecz o której opowiadamy nie znajduje się w naszym zasięgu, ani w zasięgu rozmówcy Odnosi się do czegoś co zostało wspomniane przez osobę trzecią Bezpośrednio łączy się z rzeczownikiem	彼が あんな ことをしたのは信じられない。 Nie mogę uwierzyć, żeby on zrobił coś takiego . (w domyśle: jest to coś co zrobiła osoba trzecia)
どんな donna	Jaki?	Używane w pytaniach o przymiotniki określające daną rzecz Bezpośrednio łączy się z rzeczownikiem	どんな 家に住みたいですか。 W jakim domu chciałbyś mieszkać?
こう kou	Tak	Rzecz o której opowiadamy jest w	こう やればいいんですよ。 Robiąc to w ten sposób będzie dobrze.

		zasięgu naszej ręki Opowiadamy o czymś co dotyczy nas, naszych wypowiedzi Bezpośrednio może łączyć się z czasownikiem (opowiada na pytanie: jak <coś się dzieje>), imiesłowem	(w domyśle: tłumacząc coś lub pokazując coś)
そう sou		Rzecz o której opowiadamy jest w zasięgu ręki naszego rozmówcy Odnosi się do czegoś co dotyczy rozmówcy Nawiązujemy do czegoś co powiedział rozmówca Bezpośrednio może łączyć się z czasownikiem (opowiada na pytanie: jak <coś się dzieje>), imiesłowem	私は そう 思いません。 Ja tak nie myślę. (w domyśle: odwołując się do opinii rozmówcy)
ああ aa		Rzecz o której opowiadamy nie znajduje się w naszym zasięgu, ani w zasięgu rozmówcy Odnosi się do czegoś co zostało wspomniane przez osobę trzecią Bezpośrednio może łączyć się z czasownikiem (opowiada na pytanie: jak <coś się dzieje>), imiesłowem	ああ 言う人もいます。 Tacy ludzie też istnieją. (w domyśle: odwołując się do osoby trzeciej, do zachowania osoby trzeciej)
どう dou	Jak?	Używane w pytaniach o przysłowki określające daną rzecz Bezpośrednio może łączyć się z czasownikiem (opowiada na pytanie: jak <coś się dzieje>), imiesłowem	どう すればいいんですか。 Co zrobić? *どう やって行ったらいいんですか 。 W jaki sposób tam trafić? (douyatte jest często używaną konstrukcją, którą tłumaczy się przeważnie na : W jaki sposób?, podobnie jak dou, łączy się bezpośrednio głównie z czasownikami i

jest używana w pytaniach o sposób działania czegoś lub w pytaniach o instrukcje)

Przykład	Wy tłumaczenie
<p>A: いい天気ですね。 B: ええ。 こんな日は外でスポーツでもしたくなりますね。</p> <p>A: Ładna pogoda, prawda? B: Aha. W taki ładny dzień aż chce się uprawiać sport na zewnątrz.</p>	<p>Konna zostało użyte tu jako określenie dnia dzisiejszego. Tym samym konna podkreśla, że jest to dzień dzisiejszy, bezpośrednio związany z rozmową o pogodzie.</p> <p>W przypadku jeśli B użyłby sonna, zdanie przestałoby mieć sens ponieważ oznaczałoby odwoływanie się przez B do wypowiedzi poprzednika, a nie do dnia, o którym mowa w dialogu.</p> <p>Użycie anna w tym wypadku podkreślałoby, że B przywołuje dzień z przeszłości, o którym obaj uczestnicy rozmowy wiedzą, pamiętają ten dzień, ale nie ma on związku z teraźniejszością (a jeśli już to tylko w formie wspomnień). Anna używa się często w opowiadaniach i innych formach narracyjnych.</p> <p>Kou należy do odpowiedniej grupy zaimków (czyli do grupy związanej z osobą mówiącą), ale jak wszystkie zaimki odpowiadające na dou, łączy się z czasownikami a nie bezpośrednio z rzeczownikami.</p>
<p>A: Bさんは字が綺麗ですね。 B: そんなことないですよ。</p> <p>A: Ma Pan ładny styl pisma. B: Nie, to nie do końca tak .</p>	<p>Sonna odwołuje wypowiedź do pochwały rozmówcy. Sonna pozwala zaprzeczyć poprzedniej odpowiedzi dlatego jest poprawną formą.</p> <p>Konna nie pasuje do dialogu, gdyż wtedy B odnosiłby się do czegoś co sam zrobił teraz i nie odwoływałby się do wypowiedzi A.</p> <p>Anna, jak w poprzednim przykładzie, pozwalałaby odnieść się B do przeszłości.</p> <p>Sou należy do odpowiedniej grupy zaimków (czyli grupy odnoszącej się do rozmówcy)ale jak wszystkie zaimki odpowiadające na dou, łączy się z czasownikami a nie bezpośrednio z rzeczownikami.</p>
<p>あんな危ないところへいきたくありません。</p> <p>Nie chcę iść w tak niebezpieczne miejsce.</p>	<p>Anna jest tu zaimkiem, który wskazuje na miejsce, w którym niekoniecznie kiedyś znajdował się podmiot, ale wie o tym miejscu że jest niebezpieczne. Anna ma tu też wydźwięk pejoratywny, podkreśla negatywną cechę (tu <i>abunai</i>) miejsca.</p> <p>Użycie innych zaimków, np. zaimka pytającego donna, który nie pasuje do zdań twierdzących (a jeśli pojawiłby się przymus stworzenia zdania pytającego wyglądałoby ono inaczej), kou i aa,</p>

	który łączy się z czasownikiem, byłoby błędem.
肉は こう 切ってください。 Proszę o cięcie mięsa w ten sposób.	Kou wskazuje na użycie z czasownikiem. Ponadto czynność krojenia mięsa jest prezentowana teraz przez podmiot. Z innych zaimków, które łączą się z czasownikami nie można tu użyć dou ponieważ jest to zaimek pytający, którego nie można użyć w zdaniu twierdzącym, w dodatku z konstrukcją ~ te kudasai.
鈴木さんはスキーが上手ですが、 そう は見えません。 Pan Suzuki dobrze jeździ na nartach, chociaż nie widać tego po nim.	W zdaniu użyte sou wskazuje, że miemasen odnosi się do świadomości rozmówców. Podmiot stawia się na miejscu Pana Suzukiego, a innych umieszcza na pozycji „wy”. Użycie innych zaimków łączonych z czasownikami byłoby niegramatyczne ponieważ aa odnosiłoby sytuację do przeszłości, dou byłoby niegramatycznym pytaniem, a kou jest niewłaściwe bo podmiot nie mówi o sobie (on to wie).
A: 佐藤さんは ああ 見えても、子供がいるんですよ。 B: そう なんですか。 A: Chociaż Katou na to nie wygląda, ma dzieci. B. Naprawdę ?	W pierwszej kwestii zastosowane zostało aa ponieważ A odnosi się do pamięci rozmówcy przywołując coś co obaj znają. Dodatkowo pojawia się tam czasownik co zmusza do użycia jednego z zaimków, które mogą się łączyć z czasownikami. W kwestii B, odnosi się on do zdania wypowiedzianego przez A, dlatego też użycie zaimka z grupy odnoszącej się do rozmówcy (partnera). Pojawia się też nan implikując tym samym grupę zaimków, które kończą się na ~u, czyli sou .

しじごひょう
指示語表

	事物	場所	方向	人称	連体詞	副詞	形容動詞
コ系列	これ	ここ	こっち (こちら)	こいつ (あなた)	この	こう	こんな
ソ系列	それ	そこ	そっち (そちら)	そいつ (あなた)	その	そう	そんな
ア系列	あれ	あそこ	あっち (あちら)	あいつ (あなた)	あの	ああ	あんな
ド系列	どれ	どこ	どっち (どちら)	どいつ (あなた)	どの	どう	どんな